

• Gursharanjit Singh v. State of Punjab (D. S. Tewatia, J.)

ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਈਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢਿੱਲੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ XIII ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 13.21 ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖਿਡਾਰੀ।

(10) ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੈਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ.

ਗੁਰਸ਼ਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1981 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 220।

21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1981

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ( 1954 ਦਾ XXXVII )— ਧਾਰਾ 7, 16 (1) (ਏ) (i) ਅਤੇ 17— ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ — ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ — ਵਿਕਰੀ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਕੌਮ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ — ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ— ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 16(1) (ਏ) (i) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਿਸ ਤਰਫੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) (i) ਜਾਂ (ii) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੪)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) (i) ਜਾਂ (ii) ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੇ 17 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਇੱਕ 'ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਨਿਆਇਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨੋਕੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਿਕਾ ਰਿਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ com ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਹਾਰਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ; ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) (i) ਜਾਂ (ii) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (a) (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) (ਬੀ) ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਮ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੋਸ਼ੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ- <sup>^ n puu ^ ^</sup> ਕੇਸ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ 5 6 ਅਤੇ 7)

ਬੀਕੇ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਏਆਈਆਰ 1971 ਮਦਰਾਸ 40 ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ।

397/401 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ, ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 2 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ. ) (a) (i) ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ।

G. ਆਰ.ਮਜੀਠੀਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਲਿਲ ਸਾਗਰ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

H. ਸੀ. ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਲਈ।

• Gursharanjit Singh v. State of Punjab (D. S. Tewatia, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. - (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਖੇ ਪਨਸਪ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਪਨਸਪ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਕੁਮਾਰ, ਫੂਡ ਐਡਲਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 (1) (ਏ) (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

“ਮੈਂ, ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੁਰਸ਼ਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ:

ਕਿ 11 ਅਗਸਤ, 1978 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.15 ਵਜੇ ਡਾ: ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਪਨਸਪ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਤੁਸੀਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਮਾਰ, ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਸ਼ਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ, »ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾ. ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 900 ਗ੍ਰਾਮ ਰਾਜਮਹਣ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। 4.44 ਪੈਸੇ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ ਸੀ, • ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 1.0 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਜੀਵਿਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ 2.4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪਦਾਰਥ (ਅਕਾਰਬਨਿਕ) ਪਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਾ 16(1) (ਏ) (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਨਾਲ

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਤਰਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮਾਸਟਰ ਕੁਆ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਮਾਰ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਗਲਤ ਹੈ।

(2) ਸ੍ਰੀ ਮਜੀਠੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ: ਪਨਸਪ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੇ ਰਾਜ

ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਵਜੋਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(3) ਡਾ: ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ, ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1978 ਨੂੰ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਮਾਰ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਤੋਂ 900 ਗ੍ਰਾਮ 'ਰਾਜਮਾਹ' ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਪਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਬੰਧਤ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਗੁਰਸ਼ਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ, ਪਨਸਪ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 'ਰਾਜਮਾਹ' ਦੀ ਖਰੀਦ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਲਾਵਟੀ ਪਾਈ ਗਈ, ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਮਾਰ, ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ-ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਦੇ।

(4) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"7. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ, ਜਾਂ ਸਟੋਰ, ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ- ।

(1) ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ:

\* \* \* \* \*

•Gursharanjit Singh v. State of Punjab (D. S. Tewatia, J.)

ਸੰਬੰਧਿਤ (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

16(1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1A) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ-

(a) ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ, ਵੇਚਦਾ ਜਾਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ-

(1) ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (IA) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (m) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਲਾਵਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ix) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਬ੍ਰਾਂਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਫੂਡ (ਸਿਹਤ) ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ:

\* \* \* \* \* § \* \*

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 16(1) (a) (i) ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੱਢੇ ਗਏ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਪਛਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਪਨਸਪ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ [ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਬੁਥ v. ਹੈਲੀਵੈਲ (1)]. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (a) (i) ਜਾਂ (ii) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪ੍ਰਾਦਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

(1) (1914) 3 KBD 252.

ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜੁਰਮ ਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ;

(5) ਮਿਸਟਰ ਜੀ ਮਜੀਠੀਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਗੈਰ-ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਡੀ - ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਨਸਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) (i) ਜਾਂ (ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 (1) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ. ਉਸਨੇ ਬੀ ਕੇ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਦਰਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਮੰਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ:

“ਸਿੱਖਿਆ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਆਚਰਣ। .. .. .”

ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 17 ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮੈਨੇਜਰ, ਸੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਲਾਂਟ ਸੁਪਰ ਇੰਟੈਂਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਵਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ”

(2) ਏਆਈਆਰ 1971 ਮਦਰਾਸ 40.

ਆਦਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ., ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਪੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

- 17 (1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- I
- (a) (i) ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ), ਜਾਂ
- (11) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ) ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ

•Gursharanjit Singh v. State of Punjab (D. S. Tewatia, J.)

ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ

(b) ਕੰਪਨੀ,

ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ;

\*\* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \*

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ (ਅਜਿਹੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਹੋਵੇ। - ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ (ਸਿਹਤ) ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ।

*ਵਿਆਖਿਆ :* ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਹਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ਾਖਾ ਜਾਂ ਇਕਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) (i) ਜਾਂ (ii) ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ; ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਅਤੇ; ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਵੇਂ ਜੁਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(1) ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾੜ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਇੱਕ 'ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ' ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਿਕਾਰਯੋਗ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਿਕਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) (i) ਜਾਂ (ii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬਹੁਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(7) ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ; ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਵਾੜ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 (1) (ਬੀ) ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।



ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ  
(ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਥਕ-ਧਰਗਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ- ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। tibn 16 (1) (a) (i) ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 7 ਅਤੇ 17 (1), ਧਾਰਾ (ਏ), ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ^) ਅਤੇ (ii) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਮਐਮ ਪੁੰਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਸੋਹਨ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1403 .

23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1981

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ( 1922 ਦਾ 4 )- ਸੈਕਸ਼ਨ 58, 59, 60 ਅਤੇ 65- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਦੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ- ਮੁਲਾਂਕਣਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ - ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਕੀ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਧੁਰਾ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਦੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਐਕਟ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸਮੁੱਚੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦੋ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਲੈਨ ਡੀ ਦੇ ਮਾਪ , ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪਾਰਾ 5 ਅਤੇ 17)।

226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

(a) ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਜਿਸ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ,

ਜੇ

**ਡਿਸਕਲੇਮਰ-** ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ